

heldt op dermed; men det forekommer mig, der har været med til at stille Forslaget som Medlem af Finantsudvalget, at det vilde være en Pligtforømmelse, om jeg ikke gjorde ogsaa det Sidste, der staaer i min Magt, for at fremkalde en Beslutning, der efter min Overbeviisning er rigtig og vil kunne gjøre godtgjens den efter min Mening, sørgelige Beslutning, hvortil det høie Thing, sidste Gang kom. Jeg skal med Hensyn til nogle Uttringer, der ere faldne idag, først tillade mig at henvende nogle Ord til det ærede Medlem for Dønsø Amt's 5te Valgfreds (S. M. Peteresen) med Hensyn til en enkelt Uttring, han brugte, og som han lagde særdeles stor Vægt paa. Han sagde, at kom der til at hvile Ansvar paa os her idag, saa kom der jo ogsaa til at hvile Ansvar paa os, selv om vi gik ind paa det foreslaaede Beløb, et Ansvar for ikke at være gaaede endnu langt videre. Men dette er en fuldstændig Misforstaaelse af den ærede Rigsdagsmand. Der kommer til at hvile Ansvar paa hver den, der nægter denne Bevilling, saafremt Ulykken skeer og Krigen rammer vort Fædreland, før vi have faaet Vaaben, hvormed vi kunne forsvare os. Ansvaaret kommer til at hvile med fuld Vægt paa Enhver, der nægter, hvad den høitagtede Minister har foreslaaet; men videre gaaer Ansvaaret heller ikke. Hvis der kommer Ansvar af ikke at være gaaet videre, da maa det paahvile Regjeringen selv. Men et fuldt Ansvar vil, hvis Ulykken skeer, komme til at hvile paa dem, der idag nægte, hvad den høitagtede Minister har forlangt til Landets Forsvar. — Jeg har ogsaa nogle Bemærkninger at henvende til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt's 3die Valgfreds (A. Hage). Disse Forter ere ham en Gru; de ere ham i den Grad en Gru, at Alt, hvad der kommer i Berøring med dem, selv om han ikke kender det, derved ogsaa bliver ham til en Gru. Forrige Gang var det dog blot Forterne, som der blev taget saa haardt paa, navnlig Sammenligning med disse Forter ved Plymouth eller Portsmouth — jeg skal ikke tage Feil i den Henseende, thi jeg erindrer ikke, hvor det var — men denne Gang er det ogsaa Kanonerne, de Kanoner, som den høitagtede Minister har forlangt, og som efter

hans og efter de Sagkyndiges Mening ere fuldkommen tilfredsstillende til det Niemed, han vil opnaae. De ere nu ogsaa det ærede Medlem en Gru, ja han gaaer saa vidt, at endogsaa Torpedoerne blive til Ingenting, alene fordi de skulle ligge ved Siden af disse Forter. Andre ville troe, at Kanoner og Torpedoe styrke Forterne, men for det ærede Medlem er Forterne saa uheldige, at de ruinere baade Kanoner og Torpedoe. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem ikke vil gaae videre; thi nu staaer der kun tilbage, at Forterne ogsaa skulle tage Mand's Mod og Hjerte bort fra vore Officerer og Folk. Dersom Valget forelaa, som det fremstilles af det ærede Medlem, om hvem jeg veed og her udtaler med fuld Overbeviisning, at han har et ægte patriotisk Sindelag, skjøndt jeg ikke kan dele hans Mening, dersom virkelig Valget forelaa, som den ærede Rigsdagsmand har stillet det, dersom vi kunde sige: Ja, vi kunne i denne Sommer tage det ene eller det andet af de to Midler og forsvare Kjøbenhavn og Sjælland med store Skibe, som kunne møde Fjenden i Søen eller samle al den Kraft, vi formaae at samle, paa en Bestykning af Forterne, og dersom saa det Eine udelukkede det Andet og ikke begge Dele sigtede til samme Maal og kunde gjøres saamtidigt, saa vilde jeg være enig med den ærede Rigsdagsmand. Men han maa erindre, at, hvis Ulykken skeer og Krigen kommer, og vi skulle forsvare os saa kunne vi ikke forsvare os med Skibe, som vi ikke have, og lade vi saa ogsaa være at forsvare os med de Forter, vi have, saa faae vi slet intet Forsvar. Hvor vil Kampen komme til at staae? Vi ville forsøge at forsvare os paa de Forter, der ere; komme vore Folk da derud og der ikke er et tilstrækkeligt Antal af tidsvarende Kanoner, saa har man efter min Mening begaaet en stor Synd imod det Mandskab, man sender derud, og som ikke vil kunne gjøre Fjenden grundig Modstand, og en Synd imod Landet. Det gaaer ikke an at sige: Skibene ere bedre end Forterne, og da vi ikke have Skibe, saa vilde vi heller ikke have Forterne, thi de due ikke. Det er en saa uhistorisk Opfattelse af Forterne, der ligger til Grund for det ærede Medlems Ud-